

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617201699
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3617201699.17

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobkyne: M.. D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, v konaní zastúpenej: Petrom Janíkom, advokátom so sídlom Topoľčany, M.R. Štefánika 5, proti žalovaným: 1./ Psychologicko právne centrum pomoci, o.z., IČO: 37 917 641, so sídlom Bošany, SNP 113/1, 2./ B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M.R. A. XXX/X, 3./ B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M.R. A. XXX/X. 4./ B.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M.R. A. XXX/X, všetci zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Ščury, so sídlom Čadca, Mierova 1725, o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd dopĺňa rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 3C/11/2017-345 zo dňa 09.04.2019 o výrok IV., takto: "Súd priznáva žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 100%".

II. V ostatných častiach ponecháva rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 3C/11/2017-345 zo dňa 09.04.2019 nezmenený.

odôvodnenie:

(1) Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.03.2017 domáha určenia, že kúpna zmluva zo dňa 06.03.2017 uzatvorená medzi žalovaným 1./, ako predávajúcim a žalovanými 2./ až 4./, ako kupujúcimi je neplatná.

(2) Súd v predmetnom konaní rozhodol rozsudkom č.k. 3C/11/2017-345 zo dňa 09.04.2019 tak, že výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol, výrokom II. konanie zastavil voči žalovanému v 1./ rade a výrokom III. priznal žalovaným v 2./ až 4./ rade náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd však nerozhodol o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobkyne a žalovaného v 1./ rade.

(3) Súd dopĺňacím rozsudkom č.k. 3C/11/2017-366 zo dňa 26.06.2019 doplnil rozsudok č.k. 3C/11/2017-345 zo dňa 09.04.2019 tak, že priznal žalovanému 1./ náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti dopĺňaciemu rozsudku podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co/110/2019-428 zo dňa 31.08.2020 tak, že dopĺňací rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že súd v sporovom konaní musí vždy rozhodnúť o celej prejednávanej veci. V prípade, že nerozhodne o niektorej časti predmetu konania, napríklad o príslušenstve pohľadávky, resp. o vzájomnej žalobe, uvedený nedostatok odstráni vydaním dopĺňacieho rozsudku. Návrh na doplnenie rozsudku môže predložiť strana do 15 dní od doručenia rozsudku, resp. aj súd môže ex offo vykonať doplnenie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že odvolacia námietka žalobkyne, že súd nenariadil v predmetnej veci pojednávanie, resp. nebola o termíne vyhlásenia rozhodnutia upovedomená, je dôvodná. Súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V zmysle platnej právnej úpravy nesprávny procesný postup súdu, priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa účastníkovi konania, resp. strane sporu znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu procesný predpis priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, je odňatím možnosti účastníka konať pred súdom. Predmetnému postupu súdu sú vlastné tri pojmové znaky: 1./ odňatie možnosti konať pred súdom, 2./ skutočnosť, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3./ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom bližšie nešpecifikuje; pod odňatím možnosti konať pred súdom je však potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy ide o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá samo tvrdenie účastníka o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie, vydané v konaní, postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26.03.2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14.11.2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26.02.2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07.03.2013). Odňatím možnosti konať pred súdom je nielen procesný postup súdu, ale aj rozhodnutie, v dôsledku ktorého strana sporu nemôže uplatniť svoje práva. Podľa § 212 CSP súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom. Civilný sporový poriadok v § 219 CSP okrem iného ustanovuje, že súd vyhlasuje rozsudok vždy verejne v mene Slovenskej republiky; vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením; ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami, a to aj v prípade, ak na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie (napr. podľa § 177 ods. 2, § 273, § 284, § 297, § 304, § 314, § 322 CSP). Verejnosť konania patrí k ústavným procesným zárukám práva na súdnu a inú právnu ochranu; povinnosť verejného vyhlásenia rozsudku je bezvýnimčná; verejné vyhlásenie rozsudku súvisí s povinnosťou všeobecného súdu upovedomiť o tom účastníkov konania; účastník konania má právo byť prítomný na vyhlásení rozsudku súdu a len on sám môže rozhodnúť, či sa tohto zasadnutia zúčastní alebo nezúčastní (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2009, sp.zn. 6 Cdo 70/2010). Najvyšší súd v uznesení z 13.10.2009 sp.zn. 5 Cdo 120/2009 uviedol, že „verejné vyhlásenie rozsudku nie je len formálny a samoučelný úkon. Jeho podstata má zásadný význam a spája sa s viacerými procesnoprávnymi dôsledkami. Vyhlásením rozsudku konanie nekončí a ešte aj pri verejnom vyhlasovaní majú účastníci konania procesné práva a povinnosti. Ide tu o úkon súdu, ktorý je z hľadiska vecného, časového, miestneho a personálneho neopakovateľný a nezameniteľný s iným úkonom súdu. Z hľadiska vecného ide o to, že pri verejnom vyhlásení rozsudku má účastník, ak boli dodržané podmienky oznámenia vyhlásenia tohto rozsudku, možnosť uplatniť procesné práva, smerujúce k ochrane pred tajnou justíciou, vymykajúcou sa kontrole verejnosti, a tiež práva, zabezpečujúce účastníkovi možnosť kontroly súdu. Obsahom procesného oprávnenia účastníka pri kontrole súdu, vyhlasujúceho rozsudok, je predovšetkým jeho oprávnenie preveriť, či bol rozsudok v jeho veci vôbec vyhlásený (to má význam z hľadiska účastníkovej vedomosti, či je súd rozsudkom viazaný, a ak áno, akým rozsudkom - akými konkrétnymi výrokmi - je viazaný)“. Súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom zásadne o celej prejednávannej veci; v prípade, že z akéhokoľvek dôvodu opomenie rozhodnúť o celej prejednávannej veci, má možnosť tento nedostatok odstrániť formou dopĺňacieho rozsudku za podmienok, uvedených v § 225 CSP. Dopĺňacím rozsudkom možno rozhodnúť len o tej časti predmetu konania, o ktorej v rozsudku, vydanom v zmysle § 212 CSP, nerozhodol. Súd prvej inštancie v prejednávanom spore, keďže nerozhodol o celom predmete konania, resp. opomenul rozhodnúť o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému 1./, mienil napraviť svoje pochybenie dopĺňacím rozsudkom. Bol preto povinný postupovať v súlade s ust. § 177 ods. 2 CSP, resp. § 219 ods. 3 CSP a oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Táto skutočnosť

musí byť jednoznačne zaznamenaná v súdnom spise úpravou alebo záznamom, čo v danom prípade splnené nebolo. Keď tak neurobil, jeho procesný postup je nesprávny a v rozpore so zákonom a strane sporu odňal možnosť konať pred súdom. Uvedené skutočnosti samy osebe predstavujú jediný a dostatočný dôvod na zrušenie dopĺňacieho rozsudku /viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 127/2016/. Ako vyplýva z odôvodnenia dopĺňacieho rozsudku zo dňa 26.06.2019, č.k. 3C/11/2017-366, bodu 6 súd uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené musel preskúmať nárok na náhradu trov konania vo vzťahu žalobkyne a žalovaného v 1./ rade. Žalobkyňa zobrala žalobu voči žalovanému v 1./ rade späť bez relevantného právneho dôvodu a tým procesne zavinila zastavenie konania voči žalovanému 1./ Súd preto priznal žalovanému 1./ rade náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%. Keďže súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť aj o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému v 1./ rade, mienil napraviť svoje pochybenie dopĺňacím rozsudkom, preto bol povinný postupovať v súlade s uts. § 177 CSP a upovedomiť strany sporu o verejnom vyhlásení rozsudku. Keď tak neurobil, jeho procesný postup je nesprávny a v rozpore so zákonom a strane sporu odňal možnosť konať pred súdom. Preto odvolací dôvod žalobkyne poukazom na §365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý subsumuje nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je dôvodný. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dodržať zákonný procesný postup pri vydaní dopĺňacieho rozsudku. Až po odstránení pochybenia súdom prvej inštancie podrobí odvolací súd prieskumu napadnuté rozhodnutie.

(4) Podľa § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

(5) Podľa § 225 ods. 2 CSP, doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

(6) Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(7.) Súd s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/110/2019-428 zo dňa 31.08.2020 rozhodol o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobkyne a žalovaného v 1./ rade verejným vyhlásením rozsudku dňa 19.11.2020. Oznámenie o mieste a čase vyhlásenia rozsudku bolo na úradnej tabuly a webovej stránke súdu zverejnené dňa 09.11.2020. Súd je toho názoru, že boli splnené podmienky na verejné vyhlásenie rozsudku podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP. Žiadna zo strán sporu sa na verejnom vyhlásení rozsudku nezúčastnila.

(8) Žalobkyňa vzala žalobu voči žalovanému v 1./ rade späť. Súd preto rozsudkom č.k. 3C/11/2017 zo dňa 09.04.2019 výrokom II. rozhodol tak, že konanie voči žalovanému v 1./ rade zastavil. V predmetnom rozsudku nebolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1./ rade. Súd preto o tejto časti konania rozhodol dopĺňacím rozsudkom, pričom má za to, že boli splnené podmienky na vydanie dopĺňacieho rozsudku podľa ustanovenia § 225 ods. 1 CSP. Následne súd musí rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1./ rade. Žalobkyňa vzala voči žalovanému v 1./ rade žalobu bez relevantného právneho dôvodu späť, čím procesne zavinila zastavenie konania voči žalovanému v 1./ rade. Súd preto podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému v 1./ rade náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

(9) Vzhľadom k tomu, že o nároku žalovaného v 1./ rade na náhradu trov konania nebolo rozhodnuté v rozsudku č.k. 3C/11/2017-345 zo dňa 09.04.2019 bolo nutné o tomto nároku rozhodnúť dopĺňacím rozsudkom. O doplnení rozsudku rozhodol súd v zmysle § 225 ods. 1, ods. 2 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.